

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Scriptores de littera P. cap. LXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

F. Otfridus, Germanus, monachus Vuissemburgensis monasterij, congregationis Luxouienfis, qui claruit anno Domini 870. scripsit, in Euangelia opus pergrande, quod prenotauit,

Gratiam Theotistæ, lib. 5. Dignitatis culmine gratia, extat MS. Gallicè.

Ad Ludouicum regem, lib. 1. Ludouico orientalium.

Ad Salomonem Episcopum, lib. 1. Salomoni Episcopo

Otfridus,

Ad monachos S. Galli, lib. 1. Otfridus Vuissemburgensis,

In psalterium, lib. 3. De iudicio extremo, lib. 1.

De gaudijs regni celestis, lib. 1. Carminum diuersi generis, li. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. Et alia multa, quæ negligentia superiorum perierunt.

F. Othomarus Luscinius, Germanus, Argentinus, monachus, & Lector cœnobij SS. Vldarici, & Afræ Augustensis, congregationis Bursfeldensis, qui claruit an. 1520. scripsit iussu Ioannis Abbatis sui,

Isagogicum ad mysticam psalterii intelligentiam lib. 1. Ablatus. Alia, si quæ scripserit, non uidi.

F. Otto, Sueuus, Germanus, monachus monasterij Sancti Blasij, in Hercinia Sylua, prope Albam fluuium in Diœcesi Constantiensi, congregationis Cluniacensis, qui claruit anno Domini 1190. scripsit

Chronicam primam, in qua omnes Sacræ historiæ genealogiæ, ad Timothæum, Titumque Pauli discipulos usque, figuris pulchrè distinguuntur. Libri exordium sic habet;

Considerans historiæ sacræ prolixitatem, necnon & difficultatem. Extat hic liber MS. Basileæ.

Appendicem ad librum septimum chronicorum Ottonis Frisingensis Episcopi, incipiens ab anno Domini 1146. usque ad annum 1210.

Quæ excusa est cū ipso Ottone Episc. Francofurti, anno 1585. in fol.

Scriptores de Littera P. Cap. LXXV.

N. **ANDYLPHVS**, Capuanus, monachus, & Presbyter monasterij Casinensis, qui floruit sub Desiderio Abbate anno 1060. scripsit

De calculatione, lib. 1.

De cyclo solari, lib. 1.

De cyclo Lunari, lib. 1.

De Luna cuiusque diei inueuiendâ, lib. 1.

De Feria

- De Feria Paschæ hæbreorum inuenienda, lib. 1.
 De annis Domini inueniendis, lib. 1.
 Qualiter sint Indictiones inueniendæ, lib. 1.
 Quomodo fallant qui se scire putant quot horis uel punctis
 Luna in vnaquaque nocte luceat, lib. 1.
 De termino Paschæ Hæbreorum, carmine, lib. 1.
 Et alia plura de eadem materia, quæ iniuriâ temporum perierunt.
 F. Paulus, Genuensis, Ligur, ab infantia cæcus, & monachus Casi
 nensis sub Desiderio Abbate, anno Domini circiter 1050. scripsit
 Super Hieremiam & reliquos Prophetas, lib. 1.
 Super psalmos, lib. 1. Super quatuor Euangelistas, lib. 1.
 Super epistolas Pauli, lib. 1. Super Apocalypsim, lib. 1.
 De altercatione Græcorum & Latinorum tempore Paschalis
 Pape II. lib. 1.
 Vitam s. Ebizonis, monachi, lib. 1.
 Obiit Tiburti ubi & sepultus est.
 D. Paulus Ferrariensis, familia Iuarda, monachus, & Abbas con
 gregationis Casinensis alias S. Iustinae de Padua, hoc nostro seculo
 composuit Psalmos per totum annum ad vesperas canendos, cum
 tribus Magnificat, quorum unum tum pari, tum plena voce, ut li
 ber, cani potest, quatuor vocum, excusos Mediolani, anno 1590. in
 4. & Venetiis in 578. in 4.
 Cantus Hebdomadæ sanctæ, excusi Venetiis anno 1565. in 4.
 Hymnos multos diuerso carminis genere, de SS. Apostolis Petro &
 Paulo, qui concessione Capituli Generalis decantantur in eorum
 solemnitatibus omnibus, in monasterio nostro s. Benedicti Mantua
 ni, ubi afferuntur MS.
 F. Paulus Liangius, Germanus, Voilandus, patria Zuuicaniensis,
 monachus monasterii Bozauuensis, ord. S. Ben. cong. Bursfeldensis,
 anno 1488. professus, & deinde D. Ioannis Trittemii Abbatis disci
 pulus, cuius doctrina & eruditione non modicum profecit, cuius
 que legatus fuit ad collegia & monasteria per totam Germaniam
 ad omnis generis antiquitates explorandas, consignandas, & ipsi
 Trittemio referendas: scripsit inter cætera quæ vidi, de rebus ge
 stis Episcoporum Citizensum, ab anno Domini 968. ad sua usque
 tempora,
 Chronicon Citizense, lib. 1. quod nunc primum excusum est
 Francofurti, cum aliis rerum Germanicarum scriptoribus,
 anno 1583. in fol. deest tamen finis ab anno 1515.
 De Feria

Hortatu item D. Ioannis Tritemii Abbatis doctè & fuisse, scripsit
 Contra detractores vitæ monasticæ, lib. 2.
 Carminum & hymnorum, lib. 1.
 Et alia nonnulla quæ ad manus meas non peruenerunt. Viuebat ad
 huc, anno 1520. quando tamen, & ubi obierit, mihi hæcenus
 incognitum.

F. Paulus, monachus Rauennas scripsit,
 De uita Sanctorum Hilarii Abbatis, & Olibrii monachi, lib. 1.
 1. qui extare dicitur, sed illum non uidi.

F. Peregrinus, Germanus, monachus monasterii s. Aurelii Hir-
 faugiæ, congregationis Cluniacensis reformatæ, & S. Gulielmi Ab-
 batis discipulus, scripsit dialogorum insigne opus sub personis sui,
 & Theodoræ, cuius titulus est.

Speculum Virginum, lib. 8.
 De uita spiritus & fructu mortis, lib. 1.
 Commentariorum in Euangelia, lib. 1.
 Dialogum matricularii, lib. 1.
 Didascalon, lib. 1.
 Laudes S. P. Benedicti carmine, lib. 1.

Et alia nonnulla, omnia tamen in dialogi morem. Claruit an. 1100.

D. Petrus Abailardus, siue Abelardus, Gallus, cognomento Dia-
 lecticus, uir in seculari philosophia eruditissimus, & in diuinis scri-
 pturis nobiliter doctus, gaudens nouitate terminorum, & altiora
 se scrutari tētās, oppressus a gloria in plures incidit errores, & agen-
 tibus Sanctis Abbatibus Bernardo Claraualensi, & Petro Clunia-
 censi, in Senonensi Concilio, cum prauis suis doctrinis condemna-
 tus est. Ab hoc tempore, ut ait Tritemius philosophia secularis, sa-
 cram Theologiam sua curiositate inutili sedare cepit. Fuit autem
 Petrus uxoratus primum, deinde Philosophia seculari contempta
 ad monasticam transiit, & in monasterio S. Dionysii extra Parisios,
 congregationis Cluniacensis habitum suscepit monasticum: eiusq;
 uxor Sanctimonialis Argentelii facta, postmodum crescentibus me-
 ritis, Abbatissa monasterii Paracleti, iuxta Nongentum constituta,
 in Magna sanctitate uitam finiit. Ipse uero Petrus ex monasterio
 s. Dionysii assumptus, Abbas cuiusdam cœnobii in Britannia mino-
 ris factus est. Vbi subtili abusus ingenio, in errores quos prædiximus
 incidit. Sed tandem respiscens, dignitate abdicauit, & monachus
 iterum factus est in monasterio Sanctorum Petri, & Pauli Cluniaci,
 sub Petro Abbate. Scripsit autem Petrus iste nonnulla opuscula, qui
 bus si

bus si errores non miscuisset, utilitati posteritatis profuisse poterant: e quibus extat uolumen dialectica obsecuritate subumbratum, multis sententijs varium, quod prænotare uoluit

Theologiam suam, lib. 1. Scito teipsum, lib. 1.

Hymnos, in monasterio Paracletum dicto, ubi eius quondam Vxor Abbatissam agebat, decantandos. Et alia nonnulla.

De eius morte controuertitur. Franciscus enim Belforestius in magnis Annalibus Franciæ, lib. 3. c. 47. dicit obiisse in monasterio Britannicæ minoris, ibique sepultum cum simili Epitaphio:

Est satis in titulo, Petrus hic iacet Abailardus,

Cui soli patuit, scribere quicquid erat.

At auctor chronici Cluniacensis, quod est penes me MS. dissentit, dicens migrasse in monasterio Cluniacensi, ibique sepultum anno 1144. undecimo Calendas Maij, cuius uerba hic apponam, sic enim inquit:

Per idem tempus factus est Monachus in Cluniaco, Abaelardi Petrus nomine, qui fuit reuocatus ab erroribus, per Petrum Venerabilem Abbatem superscriptum, qui eum fecit monachum, & sanctum Bernardum Careuallensem. Hic fuit celeberrimus opinione scientiæ, sed de fide dogmatizans perfidè; fuit autem Negromanticus, & Dæmoni familiaris. De isto scribit Petrus Cluniacensis in quarto libro epistolarum suarum, c. 23. circa finem, cuius extat epitaphium per eundem Petrum Abbatem compositum, prout sequitur.

Mallorum Socrates, Plato, maximus Hesperiarum

Noster Aristoteles, Logicis quicumque fuerunt,

Aut par, aut melior, studiorum cognitus Orbi

Princeps, ingenio varius, subtilis, & acer

Omnia vi superans rationis & arte loquendi

Abaelardus erat, sed tunc magis omnia vicit

Cum Cluniacensis monachum, moremque professus,

Ad Christi veram transiit Philosophiam.

In qua longæua benè complens ultima uite,

Philosophis quandoque bonis se connumerandi

Spem dedit, vndenas Maio renouante calendas.

Nonnus Petrus Alberti, DD. Doctor, monachus & Prior maior monasterii Cluniacensis, tempore Odonis secundi Abbatis, anno 1420. scripsit,

De decimis noualibus, lib. 1. qui est Cluniaci MS.

D. Petrus de Alcamo Siculus, monachus S. Martini di Panhor-
mo, con-

mo, congregationis Casinensis, poeta non contemnendus, scripsit nonnulla maximè uersu, quæ excusam sunt anno 1560. at de ijs nihil hæcenus uidi. Floruit anno Domini 1550.

Nonnus, Petrus Berchorius, Gallus, Pictauiensis, monachus, & Prior cœnobii S. Eligij Parisiensis, congregationis Cluniacensis, qui floruit anno 1360. scripsit magnum, & egregium opus, prænotatum Dictionarium siue Repertorium morale, lib. 3. in tribus Tomis diuisum, & impressum Lugduni in 4. anno 1520. Venetijs anno 1589. in folio, & anno 1585. & Parisijs, in fol. tribus Tomis, anno 1521. Reductorium morale, lib. 14. excusum Venetijs an. 1589. in fol. Inductorium morale, lib. 3.

Breuiarium historiarum Bibliæ, lib. 24. excusos Venetijs anno 1580. in folio.

Cosmographiam, lib. 1.

Epistolarum, & aliorum opusculorum breuium, lib. 1.

Conuertit etiam ad Ioannis Regis Galliæ petitionem, Titum

Liuium in Gallicam linguam.

D. Petrus Calzolarius, à Bugiano Castello Etrurici, monachus S. Mariæ Florentiæ, congregationis Casinensis, aliàs S. Iustiniæ de Padua, qui claruit anno Iubilæi 1575. scripsit Historiam Monasticam lingua Etrusca, in quinque tractatus, quos Diarios uocat, forma dialogistica, diuisam, quæ excusa est primum Florentiæ a. 1560. in 4. & deinde Romæ anno 1575. in 4.

Frater Petrus Diaconus, Tranensis, monachus Casinensis sub Oderisio Abbate, anno Domini circiter 1080. scripsit, sermones,

De Natiuitate Domini,

De Epiphania,

De Dedicacione ecclesiæ,

De Septuagesima, & alios.

F. D. Petrus, Diaconus, monachus Casinensis, & Bibliothecarius, Aegidij filius, Romanus, Girardo Abbati, an. Domini 1115. quinque nis, Deo, & S. Benedicto nutriendus oblatu, sub regulari disciplina ita institutus est, & in sacris, & humanis litteris taliter eruditus, ut propter doctrinam, & morum integritatem optimis scriptoribus comparari iure censeatur. Scripsit autem penè infinita opera, quæ iniuria temporum, & hominum negligentia cum magno rei litterarię decremento, pro maiori parte interierunt. Ea uero quæ restât, MSS. & ad manus meas peruenerunt, hæc sunt.

Visio Alberici monachi, ab ipso emendata,

De ortu & uita iustorum monasterii Casinensis, lib. 1.

De uiris illustribus monasterii Casinensis, lib. 1.

ff

Mira.

- Miracula Casinensium monachorum,
quæ scripta non erant.
- De locis Sanctis, lib. 1.
- Super regulam S. Benedicti, lib. 4.
- Supplementum ad Historiam D. Ana-
stasi monachi, & Bibliothecarii, de
rapu corporum SS. Benedicti, &
Scholastica.
- Sermones, De cœna Domini, duo.
- De Parasceue, 1.
- De Sabbato Sancto, 1.
- De Pentecoste, 1.
- De s. Benedicto, 1.
- De octava eiusdem, Sermo copiosus.
- De S. Ioanne Baptista, 1.
- De SS. Petro, & Paulo, 1.
- De S. Laurentio, 1.
- De vigilia Assumptionis B. Mariæ, 1.
- De omnibus Sanctis, 1.
- De Natiuitate Domini, 2.
- De S. Stephano protomartyre, 1.
- Passio S. Placidi Abbatis, & Socio-
rum, lib. 1.
- De S. Placido Abbate, sermones. 13.
- Rithmus de nouissimis diebus, pul-
cherrimus.
- Ea autem quæ desiderantur, & quorum titulos solos legi, hæc fe-
runtur:
- Passio S. Marci, & Sociorum eius, ad Oderisum Abbatem.
- Miracula SS. martyrum, Marci, Nicandri, & Martiniani.
- Hymni sex, & Cantus de eisdem.
- Inuentio S. Marci martyris.
- De vigilia S. Marci, sermones duo.
- De s. Marco, sermones octo.
- Vita S. Daria, uxoris S. Nicandri martyris.
- Vita S. Iuliani confessoris.
- Vita S. Apollinaris Abbatis, ad Rainaldum Abbatem.
- Vita SS. Guinizonis, & Ianuarii, monachorum, ad Richar-
dum monachum.

Quæ omnia sunt Ca-
sini, MSS. partim in
Bibliotheca Scamno
4. ingredientibus fini-
stram, partim in Tha-
lamo R. P. D. Abbatis:
& nonnulla item apud
me MS. & D. Timo-
theu monachum Mel-
fanensem.

- Vita s. Constantij Episcopi, & confessoris, ad Guarinum Aquini Episcopum.
- Vita sancti Severi Episcopi Casinensis, ad Senioretum Abbatem.
- Vita s. Leonis Papæ.
- Vita s. Mauri Abbatis, ad Rainaldum Subdiaconum Casinensem.
- Historia de euerfione, & restauratione, cœnobij s. Mauri.
- Translatio S. Stephani protomartyris, a Constantinopoli, ad urbem Romanam.
- Destructio, & restauratio Atinæ urbis.
- Sermones, de Paschate, & De Ascensione Domini.
- Hymni de SS. Christiana, & Iusta virginibus, & martyribus.
- Scholia in diuersa sacre scripturæ loca.
- Exhortatio ad Monachos, quid seruare, & quid cauere debeant.
- Tractatus, de septem uitis & uirtutibus.
- De septem petitionibus: De Rebecca & Isaac;
- De Rege Ozia, & Sacerdotibus;
- De moyse, & via trium dierum, & tribus temporibus;
- De uisione Esaia: De tentatione Christi in deserto: & de uisione Senioreti Abbatis.
- Altercatio ab ipso habita cum quodam Cōstantinopolitano, pro Romana ecclesia.
- De Astronomia, lib. 1.
- De generibus lapidum, & de Notis, ad Cunradum Imperatorem,
- De consulibus, Dictatoribus, & Imperatoribus Romanorum.
- Historia Troianæ gentis ab exordio ad sua tempora.
- De prodigijs & portentis, ad Prolomæum secundum, Consullem Romanum.
- Abbreuiatio Solini de mirabilibus mundi.
- Abbreuiatio Vitruuii de Architectura.
- Translatio Eux Regis Arabum de lapidibus preciosis, de graeco in latinum;
- Hymnorum & Carminum, liber 1.
- Epistolarum ad diuersos, liber 1.
- Et alia nonnulla, quæ ad noticiam meam, non peruenierunt. De excusis

Cusis autem operibus eius, nihil aliud vidi præter librum quartum ad Chronicon Casinense Leonis Ostiensis, qui impressus est Venedijs anno 1513, in 4. Obiit Casini post annum 1140. & ibidem sepultus est.

F. Petrus Rosenhemius, Germanus, monachus monasterij, & congregationis Mellicensis in Austria, qui claruit anno 1420. scripsit ad Brandam Castilioneum Card. S. Clementis, legatum Apostolicum in Austria, super totius Bibliæ capita opus metricum prænatum,

Roseum memoriale diuinorum, lib. 1.

Astripotens cælum, terram, &c.

Historiam temporum notabilem, lib. 1.

Sermones varios, lib. 1.

Frater Petrus Vualloncapella, Belga, a S. Audomaro, monachus, & prior monasterij S. Vinnoci Bergis Flandriæ, congregationis veteris Cluniacensis, quem adhuc viuere arbitror, scripsit

Institutionum monasticarum, secundum Concilij Tridentini decreta, lib. 3. quibus accesserunt tractatus duo; alter, de hospitalitate monachorum: alter de casibus reseruatissimis Monachorum Prælati. Excusi sunt Louanii anno 1572. in 8. & Colonia, anno 1584. in octauo.

Illustrationum Religionis monasticæ, lib. 1. excusum Colonia anno 1583. in 8. Declarationem causarum, ob quas Belgium grauissimis premitur calamitatibus, cum demonstratione remedij aduersus easdem efficacissimi, impressam Colonia anno 1582. in 8.

Domnus Philippus, Abbas Bonæ spei, scripsit, Vitam S. Landelini Abbatis, quæ exat MS. Crispini iuxta Valencenas in Belgio.

D. Philippus Alegret, Ragusinus, monachus monasterij S. Nicolai de Littore Venetijs, congregationis Casinensis, alias S. Iustinae de Padua, scripsit

Explanationem in epistolam ad Romanos. Etsi omnis institutio.

Epistolam unam ad R. Georgium Draschouitium Episcopum Quinqueecclesiensem quæ sic incipit. Cum incredibili quodam, est apud Dom. Constantinum Syraci. mon. Catan. Manuscripta.

Et nonnulla alia in Paulum, Aristotelem, & Platonem, quæ tamen non vidi.

De nobilitate Ragusina, lib. 1.

Obiit

Obiit in Littore anno Domini 1592. & ibidem sepultus est in Capitulo fratrum.

Frater Philippus de Bergamo, monachus & Prior monasterii S. Mariæ de Auantia, Parauii, congregationis Cluniacensis, qui floruit anno Domini 1340. scripsit,

Super Ethicam Catonis, lib. 1. Ad gloriam & Laudem.
Sermones varios, lib. 1.

D. Philotheus, monachus Casinensis, composuit sequentiam unâ de Paschate, quæ excusa est in fine Missalium ordinis nostri Cong. Casinensis, anno 1526. in fol. Venetiis impressorum

Domnus Placidus Falconius, Asulanus, monachus, monasterii S. Euphemie Brixie, congregationis Casinensis, alias S. Iustine de Padua, qui adhuc superest, scripsit

Passionem siue voces Hebdomadæ Sanctæ, excusas Venetiis anno 1580. in 4.

Missas siue Introitus per totum annum, Venetiis anno 1575. in folio.

Responsoria in hebdomada Sancta canenda, Venetiis anno 1580. in 4.

Magnificat octo tonorum, excusa Venetiis anno 1588. in 4.

F. Probus, Hibernus monachus, scripsit,

De vita S. Patricij Hibernorum Apostoli, libros duos, qui habentur Tomo 3. operum Bedæ, falso ipsi Bedæ attributi.

D. Prosdocimus Pignolatus, Parauinus, monachus s. Iustine, congregationis Casinensis, alias s. Iustine de Padua, scripsit

Vitas quorundam monachorum ordinis sui, & alia quædam. Obiit anno 1553. decimonono Notembris, ætatis suæ 60. & sepultus est ibidem in capitulo monachorum sub 4. Lapide.

D. Prosper Abbas monasterii s. Pauli extra muros Urbis, uia Ostiensi, congregationis Casinensis, alias S. Iustine de Padua, qui floruit anno Domini 1553. scripsit ad Augustinum quendam

De immortalitate animæ, lib. 1. Aurelius Augustinus.

Commentaria in suum librum, lib. 1.

Reperiuntur MS. apud D. Constantinum Siracusanum, monachum Catanensem.

D. Prosper Martinengius, Titus antea vocatus, Brixianus, monachus monasterii S. Euphemie Brixienfis, congregationis Casinensis alias s. Iustine de Padua, & prior titularis, alter nostri temporis Homerus, & in Latina quoque, & Hebrea lingua exercitatissimus, cu

ius laudes texere non est præsentis instituti, ne adulari uideamur, scripsit plurima opera, præsertim carmine, quibus nomen suum posteris manifestauit, quæ omnia impressa sunt Romæ anno 1589. in 4. apud Franciscum Zanetum, in tribus tomis, quorum

Prior continet poemata diuersa cum Græca, tum Latina, quæ quidem magna ex parte diuina sunt & sacra.

Secundus, opus est quoddam eximium in laudem Diue Virginis, cuius erat deuotissimus, tot uidelicet hymnos complectens, quot annis ipsa Beata Virgo uixisse perhibetur Theocodia nuncupatum. Excusum item ante Romæ 1583.

Tertius, pia quædam poemata, ac Theologica, odasque sacras, diuerso carminum genere conscriptas habet: quibus etiam accesserunt, nonnulli quorundam illustrium Casinen sum monachorum hymni.

Est & apud me alius hymnus Græcolatinus MS. de S. Barbara, in gratiam Serenissimi Gulielmi. Ducis Mantuæ compositus.

Obiit anno 1594. Brixia die 6. Octobris, & in monasterio suo S. Euphemie sepultus est.

D. Prosper Phanelus, Calaber, monachus S. Seuerini de Neapoli, Congregationis Casinensis, aliàs s. Iustinae de Padua, uir doctus, & pius, scripsit nonnulla opuscula, de quibus uidi subiecta.

Colloquium Christi, & Moysis, lib. 1. excusum in 4. 1589. si bene memini.

Centrum spiritualis fabricæ li. 1. quod nondum excusum est, sed apud ipsum referuatur.

Scriptores de Littera R. Cap. LXXVI.

N.

ADULPHVS, Gallus, monachus monasterii, & congregationis Cluniacensis, S. Petri Abbatis discipulus, uir doctus & illustris, scripsit

De uita eiusdem S. Petri Abbatis, lib. 1. qui extat Cluniaci MS.

Claruit anno Domini 1150.

Nonnus Radulphus, monachus Flauiacensis, siue Fuldensis, congregationis Luxouiensis, qui floruit anno 910. scripsit

In Leuiticum libros 20. qui excusi sunt Coloniz apud Eucharium Ceruicornum, anno 1536. in folio.

In Epistolas Pauli apostoli, lib. 14.

Histo-